

SATILIP SATILMAMANIN MİHENK TAŞI YAKLAŞAN KIBRIS KAPIŞMASIDIR

Aydınlık Dergisi, 3 Mart 2002

Yıldırım Koç

Avrupa Birliği uluslararası hukuku ve devletler hukukunu çiğneyerek, Güney Kıbrıs ile üyelik görüşmelerine başladı. 1990 yılına kadar Kıbrıs konusunda mesafeli davranan Avrupa Birliği, bu yıllarda Sovyet sisteminin çöküşünün ardından, Kafkaslar-Orta Asya ve Orta Doğu'daki enerji kaynakları üzerinde etkili olabilmek amacıyla, Kıbrıs adasını denetimi altına almaya yönelik bir strateji benimsedi. Bu strateji, Yunanistan'ın Enosis planlarıyla da örtüşünce, Avrupa Birliği'nin hukuk ihlalleri başladı.

Türkiye, bu hukukdışı tutum ve davranışa gereken tepkiyi gösterdi. Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanlarının ortak deklarasyonlarında, TBMM'nin kararlarında ve MGK'nın açıklamalarında, **Avrupa Birliği'nin Güney Kıbrıs'la yakınlaştığı ölçüde Türkiye'nin Kuzey Kıbrıs'la yakınlaşacağı açıkça ve kararlılıkla ifade edildi.**

Avrupa Birliği, 14-15 Aralık 2001 tarihlerinde toplanan Laeken Zirvesinde, Güney Kıbrıs'la üyelik görüşmelerinin 2002 yılı sonuna kadar tamamlanacağını tekrar açıkladı. Avrupa Birliği, hukukdışı tutum ve davranışını sürdürerek, Güney Kıbrıs yönetiminin tüm Kıbrıs'ı (toprak ve nüfus anlamında) temsil ettiğini iddia ediyor.

Avrupa emperyalizminin Kafkaslar – Orta Asya ve Orta Doğu politikasında önemli bir yeri olan Kıbrıs'ın geleceğinin Denктаş-Klerides görüşmeleri ile belirlenmesi mümkün değildir. Bu görüşmeler hiçbir temel sorunu çözemez. Nitekim, Avrupa Birliği'nin genişlemeden sorumlu komiseri Verheugen, bu görüşmelerin AB – Güney Kıbrıs katılım görüşmelerini etkilemeyeceğini zaten açıkladı. Bu iş tam bir inatlaşmaya dönüştü. Bu inatlaşmada Türkiye haklıdır; AB haksızdır.

Ancak iş bu kadar basit değil. Emperyalistler haklılığa değil güçlülüğe bakıyor. Dananın kuyruğu 2002 yılında kopacak. Zaten anadilde eğitim, idam, Ermeni soykırım iddiaları gibi konuların yeniden gündeme getirilmeleri de bu konuyla bağlantılı.

Avrupalı emperyalistler, Kıbrıs'a el koyarak Doğu Akdeniz'de etkili olmaya çalışırken, hem binbir oyuna, hem de zora başvuruyor ve başvuracak.

Binbir oyun, MEDA projeleridir; demokrasi havariliğine soyunmaktır. MEDA projelerinden para alan veya şu yada bu biçimde MEDA ile bağlantıda olan kişi ve kuruluşlara bir görev düşüyor. AB'nin Kıbrıs politikasına açıkça karşı çıksınlar. Kendilerini böylece aklamak için bir fırsat yakalarlar. AB'yi öğrenme adı altında sürdürülen propaganda çalışmaları sırasında Kıbrıs'ta AB'nin hukukdışı davranışlarını eleştirsinler. AB'nin Kıbrıs politikasının ulusal çıkarlarımızla nasıl taban tabana zıt olduğunu yapacakları açıklamalarda dile getirsinler. Eğer bu kadar haklı bir konuda susarlarsa, aldıkları parayla satılmışlar demektir.

“Zor” ise ekonomik kriz yaratmaktır. Avrupa emperyalizmi, IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla iyice zayıflattığı ekonomimizde, kısa vadeli sermaye hareketleri ile oynayarak, anında kriz yaratabilmektedir. Türkiye, son derece haklı olduğu bir konuda kararlılığını sürdürürse, ekonomik kriz yaratılacaktır.

Güreşte her oyunun karşı oyunu vardır. Emperyalizm, Kıbrıs gibi son derece haklı olduğumuz bir konuda bizi içten göçertme ve zor kullanma politikasıyla, bölgede yayılmaya çalışıyor. Kim yurtsever, milliyetçi, ulusalcı, millici, anti-emperyalist; kim emperyalistlerin uşağı? Bunların mihenk taşı, artık ertelenemeyecek noktaya doğru ilerleyen Kıbrıs konusudur. Dileğimiz, bugüne kadar hata yapanların bu hatalarından dönmeleri, gerçekten ait oldukları safta yer almalarıdır.